

vakte en overordentlig stor Forargelse, men at Forholdet dog var saaledes, at de Herrer Socialdemokrater havde kunnet vise Sammenstillingen mellem Alberti og Holm tilbage ved at sige, at da Holm døde, var han vel sat fast, men han havde paa det Tidspunkt ikke bekendt, og i hvert Fald var han ikke straffet. (*Sabroe*: Han havde tilstaaet!). Jeg vidste ikke, at han havde tilstaaet, men straffet var han altsaa ikke, og havde han tilstaaet, var det i alt Fald ikke kommet offentligt frem. (*Borgbjerg*: Han havde ikke tilstaaet!). Nej, han havde ikke tilstaaet! Saa havde jeg jo Ret, det tænkte jeg nok.

Altsaa, Holm havde ikke tilstaaet, og man maa huske paa, at paa den Tid gik det ikke som nu, at hver Gang en Assessor har holdt et Forhør, staar det oplyste i Avisen samme Aften eller Dagen efter. Altsaa, Holm havde ikke tilstaaet, det fastholder jeg nu, og han var i hvert Fald ikke dømt, og naar det er Tilfældet, er det jo umuligt at sammenstille Tilfældet Alberti med Tilfældet Holm. Jeg troede oprigtig talt, at de Herrer havde vist Sammenstillingen tilbage paa denne Maade, og saa synes jeg, man skal vise de Herrer Socialdemokrater den Retfærdighed at sige, at dette Tilfælde kan man ikke kaste over paa Partiet.

Men saa komme de Herrer nu og sige, at de ere villige til at tage det, thi i Gaar oplyste det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), at det var sandt nok, dette havde Holm begaaet, og de Herrer vidste aabenbart, at han havde begaaet det. (*P. Knudsen*: Nej). Det ærede Medlem sagde i Gaar, at skønt de vidste dette, vilde de paa Trods af hans Fejlgreb alligevel give ham en festlig Begravelse paa Grund af de Fortjenester, han havde haft af Socialdemokratiet. Det sagde virkelig det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds. (*P. Knudsen*: Da han var dømt, vidste vi det). Undskyld, han blev slet ikke dømt, og de kunde da heller ikke begrave ham paa en bestemt Maade i Kraft af noget, de først faa at vide bag efter.

Nu have vi altsaa det mærkelige Tilfælde, at de Herrer Socialdemokrater til venstre for mig sige: Jo, de vidste, at han havde tilstaaet — og altsaa vidste de det! —, medens de Herrer Socialdemokrater til højre for mig sige: Nej, han havde ikke tilstaaet, og der er ingen, der vidste noget! Vi ere altsaa ude i det ganske usikre, men i hvert Fald de Herrer, som vidste noget, kan man med god Grund bebrejde,

at Begravelsen blev, som den blev. Man kan ikke bebrejde det store Arbejderparti, at det overfor P. Holm iværksatte en saadan Demonstration, fordi det for dem maatte staa saaledes, at han var uskyldig. I den Presse, som disse Arbejdere læste, „Social-Demokraten“, havde der ikke staaet et eneste Ord om, at Holm havde fejlet. Gennem dette Blad var Arbejderpartiet oplært i, at Holm var uskyldig, og saa er det menneskeligt, at de Folk gaa hen og lave en pompøs Begravelse. Men det er ikke menneskeligt og tilladeligt, hvad de Herrer i Gaar oplyste — det vil sige nogle af de Herrer —, at de, skønt de vidste Besked, vildledte Befolkningen paa den Maade, jeg har nævnt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigvald Olsen: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det i Anledning af de Udtalelser, der nu faldd om P. Holm. Da jeg vel var den sidste, der havde Lejlighed til at tale med ham — det var i Anledning af en Skrivelse, han sendte mig fra Fængslet —, skal jeg her sige, at jeg ved denne Samtale med P. Holm kort Tid før hans Død har faaet den Opfattelse, at han ikke havde begaaet det, han beskyldtes for, idet han forsikrede mig med Taarer i Øjnene, at, naar han nu bad mig om at gaa til Borgerrepræsentationens Formand, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), og bede ham om at offentliggøre hans Mandatnedlæggelse, var det ikke, fordi han mente at have gjort noget, der var kriminel eller Uret mod Partiet, men fordi han var tvungen dertil af Forholdene. Vi blev afbrudte af Assessoren, der overværede Samtalen, med, at jeg skulde tale højere — jeg vilde gerne have rettet et Par Forespørgsler til Holm. Naar jeg ikke talte højere, var det ikke, fordi jeg havde noget som helst at skjule, men fordi jeg var bevæget over den Stilling, hvori jeg saa min gamle Partifælle. Men jeg har den Opfattelse, og det vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at P. Holms Begravelse var fuldt fortjent, og det staar for mig saaledes, at han ikke har gjort noget kriminelt.

Konseilspræsidenten (N. Neergaard): Jeg finder Anledning til at sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Frederiksberg (El-